

“ ဗျံ ရွာအေး မ ”

မျက်နှာကျက်မှ သွယ်ကျလာသော မီးပွင့်၏အရောင်
အောက်တွင် အခန်းသည်လင်းပြာနေ၏။ ဖြူစင်သော နိုင်လွန်
ခြင်ထောင်အတွင်းဝယ် ဂျော်ကို ကောင်းစွာ မြင်နေရသည်။

ယနေ့ခေတ်လူငယ်ပီပီ ရှည်သွယ်သော အံ့စကိုသည်
အဖြူရောင် ခေါင်းအုံးပေါ်တွင်တင်ကျန်လျက် ပက်လက်အနေ
အထားဖြင့် အိပ်မောကျနေသော ဂျော်ကို ဝဏ္ဏကာသက်စွာ ကြည့်
မိသည်။ နုသက်ဖြူစင်သော အသားရောင်ကို ကောင်းစွာမြင်
နေရသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သည် တိတ်ဆိတ်လျက် ဂျော်ထံမှ အာရုံ
ကို ဖတ်လက်စဝတ္ထုပေါ်သို့ ပြောင်းပြစ်လိုက်သည်။

သို့သော် စိတ်အာရုံကား ပြန်လွင်လျက် ဂျော်ထံမှ
လူးလွန်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ဖိုထိုင်နေသည့်ဘက်သို့ စောင်း
အိပ်သည်ကို မြင်ရ၏။ လူကောင်က ကြီးထွားနေ၍ လူငယ်ပုံ
ပေါက်နေသော်လည်း ဂျော်၏ အသက် ၁၄ နှစ်ပင် မပြည့်သေး
ကြောင်း မေခင် ကောင်းစွာ သိပါ၏။

ဂျော်ကား မောင်၏ အမကြီးနှင့် လက်ဆက်လိုက် သော
ဦးသော်ကဘက်မှ ပါလာသော လင်ပါသားတည်း။ ဦးသော်က
နှင့် ဒေါ်မေကြင်တို့ အိမ်ရိပ်တွင် လာခိုလှုံရသည်။ မေခင်အ
တွက် ဂျော်ကို တူလေးလို ဝဏ္ဏိုက်မိနေသည်။ တကယ်တော့
အပျိုတိုင်းလေး မေခင်မှာအသက် ၃၀ ပြည့်ခဲ့ပြီ . . .

ဦးသော်ကနှင့် အမဖြစ်သူ မေကြင်တို့ တပတ်ခန့်ခရီး

သွားနေရာ ကျော်မှာ ယနေ့ညမှ မိမိအမိန့်ထဲ ယာအိပ်ပျော် နေခင်း။
စာမတ်ကောင်းနေ၍ ကျော်ကိုးပြီး ကိုယ့်အခန်းကိုယ်ပြန်မိပ် ရန်
မပြောရက်တော့။ ကလေးသာသာ အရွယ် အတူတူတိုက်လည်း
ဘာမှ မဖြစ်နိုင်ဟု တွေးမိ၏။

သို့သော် ကျော်ကိုကြည့်ယင်း မေခင်စိတ်စာနေ ပြောင်း
လာသလိုခံစားမိ၏။ မသိဒိတ်တွင် ကျော်၏ခန္ဓာကိုယ်ကို
စိတ်ဝင်စား သလိုလို . . .

ဒီလိုတွေးမိပြန်တော့ ရင်တွင် လှိုင်းဇယ်လေးတချက်
ပျက်လွှားသလို . . .

စာအုပ်ကိုချပြီးကျော်ကိုကြည့်မိ၏။ မိမိထိုင်ရာဘက်သို့
စောင်းအိပ်နေသော ကျော်ကား အိပ်မောကျဆဲ . . . လျော့
တော့တော့လုံချည်သည် ဝမ်းပိုက်ကို ဖြဲမထားနိုင်။ ချက်ဝယ်၏
အောက်ဖက် လက်တမ်းစာခန်းမှာ ဇီရောင်တွင် ထင်ရှားနေ၏။

မေခင်သည် လှစ်ပေါ်နေသော ကျော်၏ ခါးစပ်ကို ဇေ
နေမိ၏။ ပြေလျော့နေသော လုံချည်ကို အားမရသလို ခံစားမိ
သည်။ ခေါင်းထဲတွင် စိတ်ကူးတချက် ဖြတ်တနဲဝင်လာ၏။ မေ
ခင်တိုင်ရာမှထပြီး တူတင်စောင်းသို့ ပြောင်းလာသည်။

ပြီး . . . ပြေလျော့သောလုံချည်ကို အသာအယာဖြေ၍
အောက်ဖက်သို့ တစစဖြေလေးစွာ လျော့ချကြည့်မိသည်။ ထိတ်
ထိတ်ခုံသော ရင်ကို တည်ညှိမိအောင် ကိန်းစားယင်း တံတွေး
တချက်မျှလိုက်သည်။ တိတ်ဆိတ်လွန်း၍ တံတွေး မျှသံကိုပင်
ကြားလိုက်မိ၏။

ထိုအခိုက် ကျော်ကား စောင်းရာမှ ပတ်လက်လှန် ပြန်၍
ရင်ထဲမဖြင့် အသာစောင့်နေမိ၏။ မြင်ကွင်းလေးတခုကို အံ့
ဩစာထေရိသည်။ လျော့လိုက်သော လုံချည်အောက်တွင်ကျော်၏
လီးတဝက်ခန့်ပေါ်လာသည်။ ချက်သို့ ကိမ်တက် ဦးတည်နေ သော
စစ်အားနီနီကိုမြင်ရသည်။ အပေါ်ရေခဲကား စစ်တဝက်လောက်
ဖြစ်နေသည်။

ကျော်ကား တုတ်တုတ်မှမလှုပ်။ မေခင်သည် မြင်ကွင်းကို
အားမရစွာကြည့်ယင်း လုံချည်ကိုဖြေးဖြေး အောက်သို့
လျော့ချလာသည်။ ကျော်၏ အတွင်းပစ္စည်းများ ဘွားကနဲ ပေါ်
လာသည်။

ဘိုက်သားပေါ်တွင် ပျော့ခွေနေသော လီးတန်မှာ အရွယ်
နှုန်းပျော့အောင် တုတ်၍ ရှည်နေသည်။ ကိုပြင် တွဲရွဲကုန်နေသော
ဥနှစ်လုံး။ အမွှေးတပင်ပျံ မရှိသေး၍ လူဖို့မမြစ်လေးကြောင်း
မေခင်ခန့်မှန်းပြီး သို့သော် လူကြီးလီးနှင့် ကလေးပါလား။

မေခင်သည် ဆုံးဖြတ်ချက်တခုကို လျှင်မြန်စွာ ချပြီး
ကျော်၏လီးကို အသာအယာ ဆုတ်ကြည့်၏။ လက်ထဲတွင် ပျော့
နေသောလီးသည် ခတ်နှင့်နုပါလာ၏။ ပြီးမှ ဖြဲနေသော အရေ
ပြားကို လက်ညှိုးလက်မဖွင့်လေးအတိုင်း ဆွဲချလိုက်၏။

နီရဲ၍ အပေါက်လေးတပေါက်ပွင့်နေသော ကိုယ်ပူကို
မြင်ရသည်။

ဤအခြေအနေရောက်မှ ထူးပြီ ဖြစ်သောကြောင့် မေခင်
အသာလေး ကျော်၏ဘေးတွင် ကပ်လှဲလိုက်သည်။ ပြီးနောက် ကျော်

၏ လက်တဖက်ကို မိမိ၏ ပေါင်ခြံတွင်းသို့ အုပ်တင်ထားလိုက်
၏။ မိမိ၏ အခေါင်းတွင်းအကြောညှစ်သည် ဖယ်ကြားတလျှောက်
ခွဲကွဲကို ခံစားမိ၏။ ငြိမ့်မှ ဂျော်၏လီးကို ဆုတ်ချည် နယ်ချည်ပြု
ကာ အပြေးကို ထက်အောက်ရွေ့လျားနေမိသည်။

လက်ထဲတွင် ပူနွေးပြီး ဆတ်ကနဲ တောင်လာသော
အတွေ့ကို ကြည့်နူးသလို ရှုတ်ချည်းဟာလာသော လီးတန်ကား
အားရပေးရ ဖြစ်ညစ်လိုက်ခြင်း၏။

တစုံတယောက်က မိမိ၏ လီးအား ဆုပ်နယ်နေသလို
အိပ်မက်မှ နိုးလာသောဂျော်ကား အခြေအနေကို ရိပ်မိလိုက်
သည်။ ဂျော်သည်က ဒါမျိုးကို သိပ်အထာသိ၏။ ဒက်ဒီ ဦးသော်
ကနှင့် မိတ္ထေး မေကြပ်တို့ကတင်ပေါ် ထတ်လမ်းကို အံတို အောင်
ကြည့်ပြီးသားအဲ။ သို့သော် ဟန်ကိုလ်တို့ အိပ်ပျော်နေသလို ဖူး
နေဆဲ . . .

မေခင်သည် ဂျော်၏ လက်ကို ပိမိထမိတွင်းသို့ သွင်း
ပြီး အဖွေးကူကဲသည် စောက်ပတ်ပေါ် တင်ထားမိ၏။

ဂျော်ကား မေခင်၏ စောက်ပတ်အတွေ့ကြောင့် ဟန်
မလုပ်နိုင်တော့။ စောက်ပတ် အကွဲကြောင်းလေးတလျှောက်
လက်ခလယ်လေးနှင့် ပွတ်တိုက်ပြီး အပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းသို့ အာသာ
မိအင်္ဂါတွင် မေခင်သည် တဆတ်ဆတ်ခုံသော ရုပ်ဖြင့် တိုးညှင်း
စွာ ညည်းလိုက်မိသည်။

“ဟို . . . ဂျော်ရယ် . . .”

ခဏချင်းအတွင်းမှာပင် ဂျော်သည် မေခင်အပေါ်သို့

ခမ်းလှားနှောဟ်ပြီး ဖြစ်သွားသည်။ အိပ်ခါနီးမှ အထွင်းခံ မပါ
ဘဲ ဝတ်ထားသော ဘလက် အင်းကိတ်ကို ဂျော်က အပေါ်လှန်
တင်လိုက်သည်။ မီးရောင်အောက်တွင် ပြည့်ဖြိုး၍ ဝန်းလုံးသော
ရင်သားတိတိကို ဖြူးဖွေးစွာ ကြည့်မိသည်။ ငြိမ့်မှ နို့သီးယော် ဟာ
တော့တော့ပေါ်သို့ နှုတ်ခမ်းပါးလေးဖြင့် ကပ်မိ ရုပ်ယူလိုက်
မိသည်။

“ဂျော် ရယ် . . . အန်တီကိုချစ်လားကွယ်”

နှိုက်သံတဝက်ဖက်လျက် ဂျော်၏ ဆံပင်များကို ပွတ်
သပ်မိ၏။ ဂျော်ကား နို့ကိုစုပ်ယင်း စောက်ပတ်အတွင်းသားများကို
လက်ခလယ်ဖြင့် ခတ်ကြမ်းကြမ်းလေး ပွေလေးယင်း . . .

“အန်တီကို ချစ်တယ်”

“ကဲကွယ် . . . ဂျော် ပုဆိုးချွတ်လိုက်နော်”

ပက်လက်အနေအထားဖြင့် ကားတားသော ပေါင်ကြီး
နှစ်လုံးကြားတွင် ဂျော်သည် နေရာယူလိုက်၏။

ငြိမ့်မှ အဖွေးများဖြင့် မောက်ခုံးနေသော မေခင်၏
စောက်ပတ်နှုခမ်းသားကို ဖြူကာ အရေများ ရှုံ့ပြီး အဆင်သင့်
ဖြစ်နေသော အပေါက်ထဲသို့ ခစ်ကို တရစ်ခြင်း ပြေးမြေ့သွင်း
ကာ တုတ်နိုင်သည့် လီးမြှုပ်ဝင်သွားသည်ကို ကြည့်နေမိ၏။

ဂျော်သည် လီးကိုအဆုံးထိဝင်သွားသောလီးကို ပြန်
နှုတ်လိုက် သွင်းလိုက်ဖြင့် လိုးနေလေသည်။ လိုးနေယင်းမှ မေခင်
၏နှုတ်ခမ်းအစုံကို မိစုပ်လိုက်ပြီး မေခင်၏ နို့ကို လက်ဖြင့် ခွေ
၍ ဖေးလိုက်ရာ . . .

“ယားတယ် . . . ဂျော် ပြီးအောင်သာ မြန်မြန်လေး လုပ်ကွယ် . . .”

ဂျော်လည်း မေခင် ပန်းနှစ်ဖက်ကို သူ၏ လက်ဖြင့် ဆုတ်ကိုင်ကာ ခတ်သွက်သွက် လှုပ်၍နေလေရာ မေခင်လည်း အောက်မှ သူမ၏ဖင်ကြီးကို မ၍ပေးပြီး ဂျော်၏ ကျောကို သိုင်းဖက်ကာ ထားမိသည်။

တောင်လိုက်တာ ဂျော်ရယ် တအားသာ ဆောင့်လိုက် စမ်းပါ အန်တီ ဖီးတော့မယ်”

ဂျော်သည် မနားတမ်း တအားဖိဆောင့်၍ ပေးလိုက်ရာ မကြာခင် ဂျော်၏ လီးထဲမှ သုတ်ရည်များ ပန်းထွက်ကာ မေခင်၏ ဖောက်ဖုတ်ထဲသို့ ဝင်သွားလေသည်။

မေခင်လည်း ဂျော်နှင့်အတူ ဖီးသွားသဖြင့် ညိစ်ကျသွားလေသည်။

xxxxx

ဂျော်နှင့် နှစ်ဦးသား သွေးသား စိတ်ဖြေကြသည့် အချိန်ပိုင်းလေးများကား ရင်မော တသဘွယ်အတိ။ ဂျော်၏ ပြီးလဲ့လဲ့ အကြည့် လှိုက်မော့ဘွယ်အထိအတွေ့များ ပြီးတော့မာကျော သန်မာလှသည့်လီး အကြီးစား။

ယခုတော့ ဂျော်နှင့်ကြည်ရသည်မှာ ၃ ရက်ရှိပြီ . . . မေ ခင်စဉ်းစားယင်း ဆန္ဒစိတ်များ ရှင်သန်လာပြန်၏။ ဂျော်နှင့် ကုတင်ပေါ် အဖြစ်များကား အမ မေကြင်တို့လင်မယား မသိနိုင်ခဲ့။ သို့သော် ယေဘုယျအားဖြင့် အင်နာ အလည်အပတ်

ဆောက်နေခိုက်ဖြစ်၍သာ ဂျော်ကို မမေ့နိုင်။ အင်နာနှင့် အတူ အိပ်နေရ၍ ညဦးဦးဂျော်တယောက် အခန်းမကူးနိုင်။ တော်သေးသည်။ အင်နာမှာ နောက် ၂ ရက်ခန့်နေရင် ပြန်ရပေမည်။ သည်တော့မှ ဂျော်၏ ရင်ခွင်သို့ မေခင် အပြေးဝင်ရတော့မည်။

“ယူ ဘာတော့နေလသလဲဟင်”

မေခင်မပြော။ ပြီးလဲ့လဲ့လေး တချက် ဝေ့သွားသည်။ အင်နာလို တရုတ်ကပြားမလေးအဖို့ မေခင်အတွေးလေးတွေ ဆောင်း ကြည့်ချင်သလို ဖီးအဖို့ကား အိပ်မပျော်နိုင်သည်မှာ ကပြားကြောင့်မဖြစ်နိုင် . . .

“မေခင် ကိုယ်နဲ့ ယူ သူငယ်ချင်းနော်”

အယ်နာက တိုးတိုးလေး ညည်းလိုက်သည်။ ပြီးမှ မေခင်၏ နို့ကုံးပေါ်သို့ ပါးကလေးတင်ယင်း တချက်မွှေးလိုက်သည်။ ခုတ်ခြင်းပင် နို့သီးခေါင်း မာမာလေးကိုအယ်နာ သွားစမ်း မိသည်။

“ပူအင်းကျီချွတ်ပါလား မေခင် . . .”

ပြုံးကနဲ အထက်လှန်လိုက်၍ မေခင် ရင်အေးသွားသည်။

“မင်းနှိုင်းက ကိုယ့်ထက်ကြီးတယ်နော် . . .”

ပြောပြောဆိုဆို အယ်နာက မေခင်၏ နို့လီးဖျားလေးတို့ လျှာနှင့် တို့လိုက်သည်။

“ကိုယ် စိတ်ဖြစ်နေတယ် အယ်နာ . . . လာမစပါနဲ့ကွယ် . . .”

မေခင်က တောင်ပန်သလို . . .

“ကိုယ်လဲ သိပ်ပြီး ခံချင်နေတယ် မေခင်ရယ်”

ပြီးတော့ လက်အသီးသီးသည် တယောက်စောက် ပတ်ပေါ် တယောက်တင်ပြီးဖြစ်သွားသည်။

“တယ်သူမှ မရှိပါဘူးကွယ် ကိုယ်တို့ တုံးလုံး နေကြရအောင်..”

နှစ်ဦးစလုံး ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်ရှိ အဝတ်လွှာများ ကွာကျသွားသည်။ ပြာလဲ့လဲ့မီးရောင်အောက်တွင် တယောက်ကို တယောက် နူးနူးရဲရဲကြည့်မိသည်။ မေခင်က ပက်လက်အနေအထား အယ်နာက ပေါင်နှစ်လုံးထပ်ပြီး ထိုင်လျက် ပြည့်ပြီး ဖြူနေသော ပေါင်ရင်းကြားတွင် အမွှေးမည်းမည်းလေးများကို မေခင် လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် အယ်နာ၏ စောက်ပတ်ပေါ်ရှိ အိတ်လေးပေါ်သို့ မေခင် ခြေလေး ပွတ်နေမိသည်။

“မေခင် ယူစိတ်ထဲမှာ ဘိတ်ကောင်နဲ့ နေရသလို မထင်ဘူးလား”

“ကိုယ်မနေတတ်ဘူး အယ်နာရယ်”

ပေါင်ရင်းတလျှောက် ညင်သာစွာ ပွတ်ယင်းစောက်ပတ်ပေါ်သို့ ခတ်ကြမ်းကြမ်း ပွတ်ချေနေ၍ မေခင် တယောက် မနေတတ်တော့။ အယ်နာက မေခင်နှင့် ပြောင်းပြန် လှဲအိပ်ပြီး မေခင်ပေါင်ပေါ်သို့ ပါးအပ်ထားသည်။ ပြင်းပြသော အသက်ရှူ မှုတ်သည့် လေဂေးလေးများကား စောက်ခုံကြားသို့ တိုးဝင်လာသည်ကို မေခင်ခံစားမိ၏။

အယ်နာ၏ လက်နှစ်ဖက်သည် စောက်ပတ်အကွဲ

ကြောင်းလေး အသာပြနေပြီဖြစ်၍ မေခင်မှာ အသက်ရှူမှားမကတ် အယ်နာက မေခင်၏ အစေ့လေးကို အမွှေးကြားမှ ရှာပြီး လက်ညှိုးလေးနှင့် တချက်ခြင်း ပွတ်လိုက်သည်။

မေခင်မှာ မျက်စိရိတ်ပြီး အံကလေး ကြိုက်ခါ အယ်နာ၏အတွေးကို သာယာနေဆဲ .. ဝိဝိ ပဉ့်ထက်သို့ အယ်နာ၏ ပေါင်နှစ်ချောင်းက လာခွနေသည်။

မေခင် မျက်လုံးကို မှေးမှေးလေး ဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ပြည့်အိကားစွင့်နေသော ဖင်လုံးလုံးလေး နှစ်လုံး ပြီးတော့ မည်းနေသော အမွှေးပါးပါး ဖြူးထားသော အယ်နာ၏ စောက်ပတ်ကို အနီးကပ်မြင်ရသည်။

ထိုအခိုက် မေခင်၏ အရည်ခွဲနေသောစောက်ခေါင်း ကျဉ်းလေးထဲ ဝင်လာသည့် အယ်နာ၏ လက်ချောင်းလေး။ ယိုနောက် လက်ညှိုးလက်မနှင့် ကျင်လည်စွာ ဖြဲလိုက်ပြီး ပေါ်လာသော အစေ့ပြန့်ပြူးပေါ်သို့ ကျလာသည့် အယ်နာ၏ နှုတ်ခမ်း တခါမှမခံစားဘူးသော အတွေးကြောင့် မေခင်ကတုံ့ ကရင်နှင့် ရင်ဖိုသွားကာ အယနာ အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားများအတွင်းသို့ လျှာနှင့် ထိုးပွတ်နေမိလေ၏။

အယ်နာမှာ ဝိဝိစောက်ခေါင်း တလျှောက် ပွတ်ဆင်းသွားယင်း အခေါင်းထဲ ဝင်လာသော လျှာဖျားလေးအတွေးကြောင့် အားမလိုအားမရ ခံခြင်လာကာ မေခင် အစေ့လေးကို ပယ်ပယ် နယ်နယ် စုတ်ယူခြင်း လျှာဖျားနှင့် ကလိပေးနေ၏။

တယောက်ကိုတစ်ယောက်က အားပါးတရ ဖက် ယင်း

အပေါ်နှင့်အောက် ကောယေးလိုက် မြောက်ယေးလိုက်ဖြင့် မျက်
လုံးစုံလိုက်ယင်း လောကကြီးတွင် နှစ်ယောက်တည်းရှိသလို ခံစား
နေရ၏။ ကုတင်ဘေးတွင် တိတ်ဆိတ်စွာ ရပ်ကြည့်နေသော ရော်
တယောက်ကို သတိမထားမိကြတော့။

ရော်ကား ညနက်သည်အထိ အိပ်မပျော်နိုင်သော
ကြောင့် မေခင်အား တိတ်တဆိတ်လာခေါ်ခြင်းဖြစ်ရာ အခန်း
တွင်းမြင်တွင်းကြောင့် ရင်ဖိုလာကာ မလှုပ်မယှက် ရပ်ကြည့်မိ
သည်။ အန်တီမေခင်နှင့် အယ်နာကိုနှစ်ယောက်အဖြစ်။ ဤ
အခြေအနေရောက်မှတော့ ရော် မည်သို့မျှ မနေနိုင်တော့။ ပေါင်
ကြားမှ တဆတ်ဆတ် ခုံလာသောလီးကို အသာစမ်းမိ၏။
ထို့နောက်မေခင်အပေါ် တက်မှောက်နေသော အယ်နာ၏
ကျောပြင်ဖွေးဖွေးပေါ်သို့ နှုတ်ခမ်းဖြင့် ညင်သာစွာ ဖိစုပ်လိုက်
သည်။

အယ်နာရော မေခင်ပါ ကုတင်ဘေးတွင်ရပ်နေသော
ရော်ကို အံ့ကြွစွာကြည့်မိ၏။ ထို့နောက် မေခင်ကရော်အား ကု
တင်ပေါ်သို့ လှဲသိပ်လိုက်သည်။ အိပ်ယာပေါ်သို့ ပက်လက် လှန်မိ
သည်နှင့် အယ်နာကရော်၏ ပုဆိုးကို ချွတ်လိုက်သည်။
မေခင်က အင်းတီကို ချွတ်ဖယ်လိုက်ရာ ရော်ကို ဝိဇ္ဇေတိုင်း
ဖေဖွေတိုင်းမြင်နေရသည်။ သူ၏ တဆတ်ဆတ်တောင်နေသော
လီးကို အယ်နာက ဆုတ်နယ်ယင်း ဖြိုချလိုက်၍ ပေါ်လာသော
စစ်လုံးနီနီအားကြည့်ယင်း ရင်တွေ တုံလာသည်။

ကိုးကြောင့် သေချာစွာ အရှေ့ပိုင်းကို ဆွဲဖွင့်ပြီး ပေါ်လာ

သည် ဖစ်ဖျားအား နှာခေါင်းပါး နှစ်ခုကြားသို့ ဆွဲပိ၏။ ထို့နောက်
တဖြေးဖြေးစုပ်ယူကာ လျှာလေးနှင့် ပက်ဆွဲကာ အာခေါင်သို့
လာထောက်နေသည်။ ဖစ်ဖျားကို ကလိနေမိ၏။

အယ်နာအတွေ့ဝယ် မေ့မြောယင်းမေခင်၏ စောက်
ပတ်နှောင်းသားကြားသို့ ရော်က လျှာဖြားနှင့် ပွတ်ဆွဲနေမိ၏။
အဖိစိန်တွက်လာသောအရည်ကြည်လေးများကြောင့် လျှာ ကနဲ
လျှာဖြားသည် မေခင် စောက်ပတ်ဝဲအတွင်းထိုးသွင်းမိရာ နူးညံ့
လှသောအတွင်းသားနံ့များကို လျှာဖြားဖြင့်ဆွဲပွတ်နေမိ၏။

မေခင်ကား ရော်၏ ဆံပင်များအားအင်းမရ ထိုးဆွ
ယင်း ရော်ခေါင်းတခုလုံးလက်နှင့်ဖြောင့်ပေါင်ခြံကြားသို့ အားရ ပါးရ
ညှပ်သွင်းထား၏။ မိမိစောက်ပတ် တခုလုံးရော်၏ မျက်နှာနှင့်
ထိကပ်နေသည်ကို ကြည့်ယင်း စောက်ပတ်တခုလုံး ထူးခြား သည့်
အရသာကို ရင်ခုံစွာ ခံစားနေမိ၏။

ပါးစပ်တွင်း၌ တစစတုင်လာသော လီးတန်ကို ဖြုတ်
ပြီး အယ်နာက ရော်၏ကိုယ်ပေါ်သို့ တက်ခွထိုင်လိုက်သည်။ ထို
နောက်အရေများ ဖိုနေသည့် စောက်ပတ်ဝဲသို့ ကော်ပြီး ဖြေးဖြေး
ခြင်းတိုင်ချလိုက်ရာ စောက်ပတ်အတွင်း၌ မြည့်ကြပ်စွာ တရက်
ခြင်းဝင်လာသော ရော်၏ လီးကောင်းပုံ ထိမိပုံကို ချေရေလည်
လည် သိလိုက်လေ၏။

အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ မေခင်မှာ ရော်၏
လျှာနှင့်ထိုး၍ အစူးလေးကို စုပ်ယူလိုက်ချိန်၌ အားပါးတရ ပြီး
သွားကာခြေကုန်လက်ပန်းကျပြီး ရော်ကား၌ လှဲချလိုက်၏။

မြင်ကွင်းတွင်မူ သဲကြီးပဲကြီး ခပ်သွက်သွက် ဆောင့်ချ နေသော အယ်နာ၏ တပ်လုံးအိမ်ကြီးများကို တွေ့နေရသည့် ရှော်က အယ်နာ၏ ခါးသွယ်သွယ်လေးကိုအားရပါးရ ဆုပ်ကိုင် လိုက် အချိုးကျစွာ လုံးဝန်းပြည့်ဖြူသော အယ်နာ၏ နို့အစုံကို ဆုပ်ချေလိုက်နှင့် အားရပါးရ အောက်မှ ကော့ကိုးနေသည်။

ဆောင့်ချက်များ တဖြေဖြေမြန်လာသလို အယ်နာ က ရှော်နှင့် မျက်နှာခြင်းဆိုင် လှည့်ကာ အားရပါးရ ဆောင့်ချပြီး ရှော်၏ ရင်ခွင်ထက်၌ မှေးစင်းသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် လိုက် မော့စွာ ပြီးသွားလေသည်။

“ကောင်းလိုက်တာ ရှော်ရယ် . . .”

အယ်နာက ပြုံးနှုတ်လေး ပြောယင်း ရှော်၏ ဘေးသို့ လှဲချလိုက်သည်။ အယ်နာ၏ စောက်ပတ်ကတွင်းမှ တဖြေဖြေ ရှည်လျားစွာ ထွက်လာသော လီးကြီးကို မေခင် တအံ့တကြာညှိ ယင်း ရှော်၏ လီးကြီးအား ဖြေညှင်းစွာ နှိပ်လှည့်လိုက်လေသည်။ အယ်နာက အပန်းဖြေယင်း မေခင်ပါးစပ်တွင်းသို့ ထွက်၍ ဝင်၍ ပြန်နေသောရှော်၏ လီးကြီးကို ကြည့်နေမိ၏။

ပါးစပ်တွင်း၌ ပြည့်လှူနီးပါး တုတ်လှသော လီးကို လျှာ ဖြင့် မိမိရစုရပ်ယူနေမိ၏။ ဝူနွေးသော အာဇွေနှင့် ညှိသက်လှ သော လျှာဖျားလေးတို့၏ ဒစ်ဖြားအားရပ်ပတ်ဆွဲယှပ်မှာ ရှော် ကမ္ဘီမည်သို့မှတ်နိုးထားနိုင်ခြင်းမရှိပေ။

ထို့ကြောင့် အားပါးတရ စုပ်ယူနေသော မေခင်၏ လျှာ ဖြားဖက်ကို မခံနိုင်ဘဲ လီးထိပ်မှ သုတ်ရည်များ ပန်းထွက်

သွားလေ၏။

မေခင်ကား ပါးစပ်တွင်း ဝပ်လာသော သုတ်ရည်ကို ကို ထွေးပြီးရှော်၏ တဖက်ဘေးတွင် ပက်လက်လှန်၍ အိပ် မေးလိုက်လေသည်။

ပြီးတော့ ရှော်ကို မိမိအပေါ်သို့ တက်မှောက်ခိုင်းပြန် သည်။ ရှော်လီးက အယ်နာနှင့်တုံးက တခါပြီးတော့ မိမိပါးစပ် တွင်းသို့ တခါပြီးသွားခဲ့လေသောကြောင့် စောစောကလောက် မမာတော့။

မမာသော်လည်း လုံးဝ ပျော့ခွေသွားသည်တော့ မကျက် မေခင်ပေါင်ခြံတွင်းသို့ ရောက်နေသော ရှော်၏ လီးကို မေခင်သည် သူမ၏ လက်ဖြင့်ကိုင်ကာ သူမ၏ စောက်ဖုတ်ပ သို့ ချိန်၍ မေးလိုက်ရာ ရှော်သည် အပေါ်မှ အဆုံးထိ ဖိချလိုက် လေသည်။

‘ရှော် ခပ်သွက်သွက်လှုပ်ကွယ်အန်တီ စိတ်တွေ သိပ် ပြင်းထန်နေတယ်’

ရှော်သည် မေခင်အလိုကျ မနားတမ်းခတ်သွက်သွက် သွင်းလိုက် တုတ်လိုက်ဖြင့် အပေါ်မှ ဆောင့်၍ လီးပေးနေရာ မေခင်မှာ ဖိကာနီးလေ ကောင်းလေဖြစ်လာသည်။

‘မောင်လေးရယ် . . . ဘယ်လိုကောင်းမှန်း မသိဘူး ကွယ် ဆောင့် ဆောင့် . . . အင်း’

ရှော်သည် မနားတမ်း ဆက်တိုက် အချက်သုံးဆယ် လောက် ချလိုက်ရာ မေခင်လည်း ကျေးကျေနပ်နပ်ကြီး ဖီးသွား

လေသည်။

‘မောင်လေး လီးကို အခုချက်ခြင်း မချွတ်လိုက်နဲ့နဲ့
.. ပြေးပြေးမှ ချွတ်’

နှစ်ယောက်သား တယောက်ကို တယောက် တင်းကြပ်
စွာဖက်၍ ထားလိုက်လေသည်။

xxxxx

“ဒီလိုဆို လွန်တာပေါ့ကွာ ..”

‘မေးကွာ .. ဇာတ်လမ်းက အဲဒီလိုဖြစ်နေတယ်”

အနားရှိ ဗူးထဲမှ ဒီးကရက်တလိပ်ကိုထုတ်ပြီး ဂျင်မီက
အတွေးနယ်ချဲ့မိ၏။ ဂျော်က သက်ပြင်းလေး တချက်ထုတ်ပြီး
ပြန်ရန် ပြင်လိုက်၏။ ပြီးမှ ..

“ဒါတွေ မင်းဘယ်သူမှ မပြောနဲ့နော် ..”

ဂျင်မီက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ပြောစရာမလိုပါဘူးကွာ .. ဒါပေမဲ့ သူဝယ်ချင်ရယ်
ဝါတခုလုပ်ပေးပါလား”

ပြောသင်းဖြင့် ဂျော်နားကပ်ခါ တစ်တခုကို တီးတိုး
ပြောလိုက်သည်။

ဂျော်က မျက်လုံးဝိုင်းကြီးဖြင့် ဂျင်မီအား လှမ်းကြည့်
မိ၏။

“ဖြစ်ပါ့မလား ဂျင်မီ .. အယ်နာကညော့သည်ရယ်

.. ပြန်ရတော့မှာ ..”

“မင်းနဲ့ အန်တီမေခင်က တားထားပေါ့ကွာ ..”

‘အေးလေ ဝါကိုနီးစားကြည့်မယ် ..”

“သင့်လူ .. ဂျော် ..”

ဟွန်ဒါဆိုင်ကယ်လေးဖြင့် ခြံဝင်းမှ ထွက်လာသော ဂျော်
ကိုကြည့်မင်း ဂျင်မီ တချက်ပြန်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ အိမ်ခန်း
တွင်းပြန်ဝင်လာပြီး ကုတင်ပေါ် လှဲချလိုက်သည်။

ဂျော်၏ ဇာတ်လမ်းများကို နားထောင်သင်း အယ်နာ
ဆိုသည့် အမျိုးသမီးကို တွေ့ဆုံလာသည်။ ဒီလိုကိစ္စတွေအတွက်
အယ်နာအဖို့ ဖက်ရှင် တခုလောက်နီးပါး သဘောထားလည်
ဆိုပါက ကြုံတုံး အကြံအဖန်လေးပါဘဲ။

ဂျင်မီက အကွက်သမားလေး ငြီးတော့ ဆယ်ကော်
သက် အသွက်စားလေး .. အခြေအနေအရလည်း လူငြီးများ
ခရီးထွက်ခိုက်ဆိုတော့ ဂျင်မီအတွက် တဖန်လုံးမှ တယောက်
ထဲ ဖြစ်နေခိုက် ..။

အတွေးစလေးကို ဖြတ်ပြီး ဝတ်ထားသော ဂျင်ဘောင်း
ဘီကို ချွတ်ပြီး လှဲချည်လဲရန်ပြင်လိုက်သည်။

မှန်ချပ်ပေါ်တွင် ထင်လာသော မိမိအရိပ်ကို မြင်နေ
ရသည်။ အနီရောင်ရောင် အတွင်းခံ နိုင်လွန်ဘောင်းဘီ။ ပြီးတော့
ခုံခုံလုံးလုံးနှင့် ကြွတက်နေသည့် လီး။အယ်နာ အတွေးခေါင်း
ထဲ နေရာယူပြီးမှ တဆတ်ဆတ်ခုံလာသလို စမ်းကြည့်လိုက် တော့
နိုင်လွန်ပါးလေးပေါ်တွင် စိုကိုကို ဖြစ်နေပြီ။

အခန်းနံရံတွင်ကပ်ထားသော လုံးတီးပုံ ဂျပန်မက မြူ
ဆွယ်နေသလို ဂျင်မီ ဧည့်ခန်းထဲ ပြန်ထွက်လာသည်။ စောင့်ရ

မည်ပေါ့။ ဂျော်တို့အလာကိုလေ . . .

အယ်နာအဖို့ဂျော်နှင့် ဆိုင်ကယ် အတူစီးရသည်ကို ကြည့်နူးမိသည်။ ဂျော်၏ သန်မာသောခါးကို လက်တဖက်နှင့် ပွေ့ပြီး တစ်လုံးလေး ထွားထွားကို ပြန်၍ တိုင်လိုက်လာ၏။

ဂျော်က ဆိုင်ကယ်ကို အချိန်ရှေ့ပြီး ဂျင်မီတို့တိုက်လေး ရှေ့ထိုးရင်လိုက်သည်။ အယ်နာကအခြေအနေကို အကဲခတ် လိုက်သည်။ ဂျင်မီကို အပြုံးလေးဖြင့် တံခါးဝှံ့ တွေ့ရသည်။

ဂျော်နှင့်အတူ ဧည့်ခန်းထဲဝင်တိုင်ယင်း ဂျင်မီအား စိတ်ကဲက အကဲခတ်နေ၏။

“အယ်နာ . . . ဒီမှာ ခဏနေကုန်နော် . . . ဂျော် စားစ ရာ တခုခုသွားဝယ်ကုန်မယ် . . .”

“ပြန်ပြန်လေးနော် . . . ဂျော် . . .”

ဂျင်မီက စကားတွေ မပေါ်ပွဲပြောယင်း မျက်လုံးက တချက်တချက် လယ်တိုက်အင်းကျီသို့ ရောက်လာ၏။ ထွားလှ သော ရင်သားအစုံသည် ဘရာဇီယာအတွင်းမှ ရုန်းကန်ထွက် မလို။ ဟိုက်ထားသောကြောင့် ဝင်းလွဲသည့် အသားစိုပ်များကို မြင်သာနေသည်။ ဒါကို အယ်နာက မှီမိသည်။ သို့သော် ဂျင်မီ တို့လို ယောက်ျားလေးတွေအား ကလီရသည်ကို အယ်နာ မျှော်၏။

ဂျော်က တော်တော်နှင့်ပေါ်မလာ။ ဂျင်မီက မည်သို့ စရမည်ကို အကြံအစဉ်နေဆဲ။ အယ်နာက အပြုံးလေးဖြင့် ဂျင်မီ ကိုလှေ့လာနေ၏။

ဂျင်မီ၏ သားနားသောရုပ်ကိုပူ ညှင်းစရာမလို . . .

နောက်ကုန်လစ်သော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် လက်မောင်းကြွက်သား များ။ ဂျင်မီကအကြမ်းအရမ်းဆက်ဆံမည်ပုံ . . . အယ်နာရင်ဖိုမြင် သလို . . .

ပြီးတော့ သူ့အကြည့်တွေက ရင်သားနှင့်တင်သား တလှည့်စီရောက်နေသည်။ မကြာမကြာ သူ့ပေါင်ကြားသို့ လက်နှင့် သေမသာ ဖိမိနေသည်။

အယ်နာသိပါပြီ။ ဤအချိန်ဆိုလျှင် သူပေါင်ကြားမှ တဆတ်ဆတ်ဖြစ်နေရောမည်။ အယ်နာ ခဉ်းစားယင်း စားပွဲ ပေါ်တင်ထားသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို လှန်ကြည့်သည်။

ဂျင်မီက ပြီးကနဲ သတိရပြီး အခန်းတွင်းသို့ပြေးဝင် သွား၏။ ပြန်ထွက်လာတော့ စာအုပ်တစ်အုပ်ပါလာသည်။

“အနယ်နားပျင်းနေယင် ဖတ်ကြည့်လေ . . .”

အယ်နာ၏ အမူအယာကိုဂျင်မီကကြည့်နေခိုက် အပြုံး တချက်ဖြတ်သန်းသွားသောအယ်နာကိုမြင်လိုက်သည်။ အယ်နာ တရွက်ချင်းလှန်လိုက်၏။ နိုင်ငံခြားမှလာသော လိင်ဆက်ဆံရေး ဝါတ်ပုံများ . . .

“ဂျင်မီက သိပ်ဆိုတာဘဲကွာ . . .”

အယ်နာက မူသလိုနဲ့ရင်း မျက်တောင်ကျောကြီးများ ဖြင့် ဂျင်မီအားကြည့်၏။ ဒီလောက်တော့ ဂျင်မီက မအသေး၊ ပြီးပြီးလေးနှင့် အယ်နာအနီးသို့ လာထိုင်၏။

အယ်နာက အပြာပုံများကို ကြည့်နေဆဲ။ ဂျင်မီ၏ လက် တဖက် ပခုံးသို့လာသိုင်းသည်။ အယ်နာကညှိမျက်လုံးဖြင့်လှမ်း

ကြည့်ပါ။

တပိပ်ပိပ်ခုံသော ရင်အခုံကြောင့် ဖြူဖွေးသော ပါးပြင်လေးသည် သွေးနီရောင်ဖြောင့်စ အပြူ ဂျင်မိ၏ လက်တဖက်က ကယ်ဘက်နို့တုံပေါ် ရောက်လာသည်။

အယ်နာတကိုယ်လုံး ဆတ်ကနဲ တွန့်မိ၏။ ညင်သာလှသည့်အတွေ့ပါလား။ အမြင်အာရုံတွင် ထူးကျွမ်းသော လီးတို့ ဆုတ်နယ်နေသည့်ပုံ မနေတတ်၍ စံလေးကို တင်းတင်းကြီးကြိုက်ယင်း အယ်နာ တင်းခံနေရသည်။

ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ချိတ်ထိုင်လိုက်၍ အစေ့လုံးလေးကို ကလိုလိုညှပ်မိသလိုဖြစ်သွားသည်။ ဂျင်မိ၏ အတွေးကို ရင်ဖို့စွာ ကြိုးဆို့မိပြီ။ နို့တုံတခုလုံး ညင်သာစွာ ချေနယ်နေသည်ကို ခံစားမိ၏။

ဂျင်မိ၏ လက်များက သွယ်ပြောင်း မြေ့တင်းသော ပေါင်တန်တလျှောက်ပွတ်သပ်နေမိ၏။ ပေ့ဒုအိသော ထမီအောက် တွင် တင်းတင်းရင်းရင်း ရှိလှသော တင်ဆုံကို ကိစ္စတွေ့နေရသည်။

နောက်တယောက်ကို တယောက် မက်မောစွာ ကြည့်နေမိ၏။ ကော့စင်းသော မျက်တောင်များ အနီးကပ်မြင်ရသည်။ နီဝေသော မျက်လုံးလုံးများ နားသယ်စပ်မှ ဆံယဉ်လေးမှတဆင့် ဆက်ဆတ်တုံ မတတ် နှုတ်ခမ်းတွဲလေး။

ဂျင်မိက နို့တုံပေါ် လက်ပြောင်းယင်း မျက်နှာချင်း ဆိုင်ကပ်လာမိသည်။ ဖြူဝင်းသော အသားမွှေးညှင်းနုလေးများကို

တွေ့ရသည်။ တဖြေးဖြေး နုနယ်သည့် နှုတ်ခမ်းသားများကို သွားထိမိသည်။

အလိုက်သင့်ဖြစ်နေသော နှုတ်ခမ်းတလျှောက် လျှာများလေးဝင်အသွား ဖွံ့ဖြိုးလှသော ရင်သားကို တချက် ကြမ်းကြမ်း ဆုတ်နယ်ခိုက်အယ်နာ မျက်လုံးစုံ ဖိုက်ထားမိ၏။ လျှာများကို အခမ်းမရ ပြန်စုပ်မိယင်း ဂျင်မိကျောပြင်အား ကြပ်ကြပ်လေး ပွေ့မိသည်။ ပေါင်ကြားဆီသို့ နှိုက်လာသော ဂျင်မိလက်အတွက် မသိမသာ ပေါင်ကားပေးလိုက်သည်။

တပိပေါ်မှ ဆုတ်နယ်နေသောကြောင့် အခံရခက်လှသည်။ ပေါင်ကြားတွင် သိသာစွာ မေမီးကြွနေသော ဓောက်ပတ်ကို ညင်သာစွာ ဆုတ်နယ်မိ၏။ လက်တွင် စိတင်းသော ဓောက်ပတ် အပြင် နှုတ်ခမ်းသားများက စိတ်ကို လှုပ်ရှားစေသည်။ မက်မောစွာ အနမ်းအာရုံ အတွေ့အာရုံကြောင့် အယ်နာမှာလောကကိုမေ့နေသည်။ ဂျင်မိ၏ လက်ကို သိုင်းဖော်ပြီး လက်တဖက်က ဝင်းလိုက်သား ရောက်သွားသည်။ တဖြေးဖြေး ပွတ်သပ်ပြီး အောက်လျှောနှိုက်ကြည့်သည်။ တွဲကျသော ငွေ့ဥနှစ်လုံး၊ နောက်ဆုံး လီးအရင်းတိုခမ်းမိသည်။ လက်ကဆုတ်အပြေ နီးပါး တုတ်လှသည်။ အယ်နာက ခက်ကြမ်းကြမ်းလေး ဆုတ်နယ် မိ၏။ တဆတ်ဆတ်တုံနေသော လီးတန်ကို လွှတ်မည်ဖိုးလိမ့်။

လက်ထဲတွင်ဇွေးထွေးတောင်မတ်နေသော လီး၊ အယ်နာက အမြဲကြည့်ဖြင့် ကြည့်ယင်း ..

"တို့ ဂျင်မိရယ် .."

လေသံသ့သ့ ဂျင်မီပီပေါ်တွင်မေးတင်ပြီး အသာ
မေးနေလိုက်သည်။ ထမီကိုဖြေလျှော့နေပါလား။ ဂျင်မီလက်
ဆောင်းများက နိုင်လွန်ဘောင်းဘီပေါ်တွင် ပွတ်တိုက်နေသည်။
အောက်နားအရောက် ခိုလှုံစီလေး။ အယ်နာ အရေတေ့ဆွဲနေပြီး

“အဆင်သင့်တဲ့ ဂျင်မီရယ် . . ကိုးကိုးလေးညည်း၏။

“အယ်နာ စောက်ပတ်က အမွှေးနံ့တယ်နော်” ဂျင်မီ
စကား ဂိုင်ဆန်သော စကားရ။

“အခန်းထဲသွားပြီး လိုးရအောင် အယ်နာရယ်”
တရုံးခွင်း ညည်းသံလို မက်မောတွယ်တာသော အကြည့်ခုံသော
ရင်း အပုံဖြင့် ဂျင်မီခေါ်ရာနောက်သို့ . . ။

ကုတင်ပေါ်တွင် နှစ်ဦးသား မက်မောစွာ ကြည့်မိ၏။
ကရာဇီယာ၏ နောက်ခိုက်ကို မြှောက်လိုက်သည်ဟုအစ ပြည့်ဝင်း
သော ရင်သားစု တိတင်းလုံးဝန်း၏။ ပန်းရောင်ဖြေနေသည့်
နို့သီးငယ်လေး မာတောင်နေသည်။ ဂျင်မီက နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုနှင့်
ညှပ်ပြီး ဆွဲလိုက်၏။ နို့တုံးကွေးကွေး နဲ့နဲ့အပေါ်ကြွလာသည်။ အ
သက်ရှူပမာန်၌ ဂျင်မီကနေသော ဝင်းခိုက်ငွေ့ငွေ့လေး သွယ်ဆင်း
သော ပေါက်ကြားမှ အမွှေးပါးပါး လေး ဖြူးတင်နေသည်။

မေါင်းကြွနေသော စောက်ပတ်ကို လက်နှင့် အသေ
အချာဖြုတ်လိုက်ရာ အကွဲကြောင်းလေး မှန်နှိပ်နေ၏။ အရည်တစ်
လိမ်းကွင်းကွင်း ခေါက်ကနဲ ပေါ်လာသည့် အစေ့ပြုပြင်ရုံလေး။
လှလိုက်သည့်အယ်နာပါလား . . ။

အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသည့် အသံ . . ။ ဂျော်ပါ လား

ဂျင်မီက ဂျော်ကို ထိုင်ခင်းဖုံးမည် စိတ်ကူးမိ၏။

“အထဲခေါ်လိုက်ပါ ဂျင်မီရယ် . . အယ်နာ ယောက်ျား
လေးနှစ်ယောက်နဲ့ တခါမှ မခံဘူးဘူး . . ”

ဂျော်အခန်းတွင်းဝင်လာသည်။ မြူးငွေ့လှသော အယ်
နာမှာ တလူးလူးတလိန်လိန် ဂျော်က ခေါင်းရင်းဘက် ဝင်တိုက်
၏။ အယ်နာကဂျော်၏ ပေါင်ပေါ်တွင် ခေါင်းတင်ဖွေရင်း ဂျော်၏
ဘောင်းဘီစစ်လေးကိုဖွင့်လိုက်၏။ ပြီးမှ လက်လေးနှင့် အထဲမှ
ဆွဲထုတ်လိုက်ရာ ဂျော်၏လီးမှာ တောင်လျက်သား ထွက်လာ၏။

“ကိုယ်တို့ အတူလုပ်မယ်နော် ” အယ်နာက တိုးညှင်း
တုံ့ဆိုသော အသံလေးနှင့် . .

“အယ်နာရယ် . . ကိုယ်လိုးချင်ပြီ . . ” ဂျင်မီက အယ်
နာပေါင်တချောင်းကား ဆွဲမယင်းပြော၏။

ဂျော်က မျက်လုံးမှိတ်ထားသည်။ အယ်နာ၏ ဆွဲဖွင့်
လိုက်သော အရေပြားအောက်တွင် ခရစ်နီနီလေးပေါ်လာသည်။
တချိန်တည်းမှာပင် စောက်ပတ် အကွဲကြောင်းတလျှောက် ပွတ်
တိုက်နေသော ဂျင်မီလီးကို ဆုတ်လိုက်သည်။ လီးချောင်းကား
သူနိုင် ဝါနိုင် အပြိုင်ကြီးမားလှသည်။

အယ်နာက ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ဖြေးဖြေးထောင်ပြီး
ကားပေးလိုက်ရာ စောက်ပတ်အဝလေးသို့ ဂျင်မီလီးက လာ
ထောက်သည်။ အရေစိုနေသော်လည်း မြူးကနဲ မဝင်သေး။ ဂျင်မီ

က နွယ်များကို စုပ်ငုံယင်း တချက်လေးအဆောင် ဖမ်းဖျားကတင်း ကြပ်စွာမြှင်ဝင်သွားသည်။

အယ်နာ၏ စောက်ခေါင်းက စုပ်ယူသလို တစ်ချက် တချက် ညှစ်လိုက်သည်။ ဂျင်မီလီက တဖြောင့်ဖြောင့်အထဲဝင်သွား လည်။ အဆုံးသို့ ရောက်သည်နှင့် အတွင်း၌ ပြည့်ကြပ်ပြီး အယ်နာမှာ ကောင်းလွန်း၍ တချက်လွန်ယင်း ရှောင် လီးထိပ်ကို ပါးစပ်တွင်း၌ ပြည့်ကြပ်စွာ ငုံ့မိ၏။

နောက် လီးအပေါက်လေးအား လျှာဖျားလေးနှင့် ထိုး လိုက်ရာ ရှောင်လက်ကနိစုံ တဖက်ကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆုတ် နယ်လိုက်၏။ အယ်နာမှာ ရှောင်လီးအား စုပ်ယင်း တစောင်း ခံနေရသည်။

အိဖြိုးသော နို့တိုအား ဂျင်မီက အားယူဆွဲသည်။ အမွှေးပါးလေးများဖြင့် ဟဟလေးပြုနေသောအကွဲကြောင်းရှိ အပေါက်ဝယ်တွင်းသို့ ရှင်မီ၏ လီး ဝင်၍ ထွက်ထိ ဖြစ်နေသည်။

တိုးထည့်လိုက်လျှင် နှခမ်းသားများ စုဝင်သွားပြီး ထုတ် လိုက်က စောက်ပတ်အုံလေး အပေါ် ကြွလိုက်လာမတတ် စောက် ဝက်နှင့်လီး မျှောအောင် ငြီးနေသလို ရှောင်ထင်မိ၏။

မြင်ကွင်းကိုကြည့်ယင်း အယ်နာ၏ လျှာဖျားနှုနုလေး လီးတချောင်းလုံး ရစ်ငုံစုပ်ယူနေသည်ကို ခံစားမိ၏။ ဂျင်မီက မဆန့်မပြ အယ်နာပါးစပ်၌ ဝင်၍ထွက်၍ဖြစ်သော ရှောင်လီးကို

မြင်နေရသည်။

ဂျင်မီက လက်ဟန်ဖြင့် ရှောင်ကိုအဖယ်ခိုင်းလိုက်သည်။ ရှောင်က အယ်နာနို့တဖက်စို့ယင်းက လှဲလိုက်သည်။ မျက်လုံးက မှု အယ်နာ၏ စောက်ပတ်တွင်းသို့ တစထက် တစ ခက်ကြမ်း ကြမ်း ဆောင့်နေသော ဂျင်မီလီးကိုမြင်ရ၏။

အယ်နာမှာ ရှောင်ခေါင်းကိုဖက်တွယ်ယင်း လက်တ ဖက်က ဂျင်မီလက်မောင်းဖို့ကို ကိုင်ထားရသည်။ ဆောင့်ချက် ကြမ်းလာသည်နှင့်အမျှ အယ်နာမှာ အံ့ကြိတ်ယင်း ခေါင်းလေး စောင်းကာ ဝဲကာဖြင့် အလူးအလဲခံနေရသည်။

ယောက်ျားနှစ်ယောက်နှင့် ခံရသည့်ဘဝကို သာယာ ခြင်းပြင်းစွာဖြင့် တွဲကုနေသော ဂျင်မီ၏ ငွေ့ညှာ ကပြတ်ပြတ် အဆက်မပြတ်လာရိုက်နေသည်။

ဆောင့်ချက်ကြမ်းလာသည်နှင့် အမျှ ဂျင်မီမှာ ကားမ ရနိုင်ဘဲ အယ်နာခါးကို အားဖြင့် ဆွဲပြီးလီးကို ပြစ်ပြစ် သွင်းသည်။

“အိုဂျင်မီရယ် .. သားဖိုမိကို ထိနေတာတဲ့..”

တုံ့ရိက္ခာ ညည်းပြီး ရှောင်ခေါင်းကို အား ပူဖက်မိ၏။ စောက်ခေါင်းတလျှောက် ပြည့်ပြည့်ကို ဝင်သွားပြီး ကားရပါရ ဆောင့်ချက်ကြောင့် မကြာမီ ပြီးပေတော့မည်။

“ဂျင်မီ .. ယူ .. ဒီထက် မဆောင့်နိုင်ဘူးလားကွယ်” အယ်နာညည်းသံကြောင့် ဂျင်မီက ပေါင်နှစ်လုံးကို တ

ပေါ်သို့ မတင်လိုက်သည်။ ဂျော်က အလိုက်သင့်ပေါင် တလုံးကို ဆွဲယူထားလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်ပေါင်တလုံးကို အယ်နာက ဣက္ခေ မှ လက်ဖြင့် သိုင်းဖက်လိုက်သည်။

ပြခြင်တိုင်းပြနေသော စောက်ပတ်လေး အတွင်း လီး တန်မှာ ခတ်သွက်သွက်ဝင်နေသည်။ ပြီးမှ ဂျင်မီက အားဖြင့် ဆယ်ချက်ခန့် ပြစ်ဆောင့်လိုက်ရာ အယ်နာရော ဂျင်မီပါ ထိထိ မိမိ အားပေးတရ ပြီးသွားပြီး သုတ်ရည်များ ပူနွေးစွာ စောက်ပတ် တွင်း ပန်းထွက်လိုက်သည်ကို အယ်နာ ကြည့်နူးစွာ ခံစားနေမိ၏။

ယခုတော့ သုံးယောက်သား လုံးထွေးညိမ်သက်လှပါတ်။

xxxxx

ဆူညံသော လေယာဉ်စက်ခံကို ကြားနေရသည်။ မကြာမီကပင် လေယာဉ်မယ်လေးက ရန်ကုန်လေဆိပ်သို့ ဆိုက် ရောက်တော့မည်ဟု သတိပေးကျေညာသွား၏။

အယ်နာသည် စလင်းဘက်အိပ်ငယ်မှ နေကာ မျက် မှန်ကို ထုတ်ယူတတ်ထားလိုက်သည်။ ပြီးမှ နားသယ်စပ်ရှိ ဆံ ယဉ်များကြားသို့ ရှယ်နယ်ဖိုက် ရေမွှေးအနည်းငယ် မှုတ်ပတ် လိုက်သည်။

ပြေပြေနှင့် လေယာဉ်တီးထိ၍ သိန်းကနဲ ဖြစ်သွားသည်။

မကြာမီ လေယာဉ်အဆိုက် အယ်နာက လက်ဆွဲအိတ် ကိုဆွဲယူပင် လေယာဉ် ပြူးကင်းမှ ပြင်ပသို့ ကြည့်လိုက်၏။

လေ့ခါးမှဆင်းလာသော လာကြိုသူများကို တံချက် ပေ ခြည့်သည်။ ဟမ်နီနှင့် ယမ်နီကို ပြူးလျက်သားတွေလိုက်သည်။ ဟယ်နီသည်ဂျင်ဘောင်းဘီ အိတ်တွင်းမှ ကားသော့ကို သုတ်ယူ လိုက်၏။

“မေခင်တို့ မိသားစု နေကောင်းတယ်နော်..”

အယ်နာက မေခင်တို့မြို့လေးသို့ အလည်သွားခဲ့သည့် အတွေ့အကြုံများကို ပြောပြနေ၏။ စကားစဉ်တို့ ကြားတွင် နျော် မေခင်နှင့် ဂျင်မီတို့ကိုစိတ်အစဉ်၌ တချက်တချက် ဝင်လာနေ၏။

“မနက်ကို ကိုယ်တို့ကား အော်ဒါရထားတယ်”

အိမ်ရောက်သည်နှင့် ဟယ်နီက စကားစ၏။

“ကောင်းတာပေါ့ကွာ . ဒါကလုပ်တဲ့..”

“တဲ .. သင်္ဃန်းအုံး .. ဟမ် ဈေးကိုသွားလိုက်ကုံး မယ် .. ဟယ်နီ ကားမသွင်းနဲ့အုံးနော် ..”

ဟုတ်ကဲ့ . . မေ . .”

ဟယ်နီသည် အယ်နာတို့အိမ်ရှိ တိုယိုတာ ဆလွန်းကို မောင်းရသူတည်း။ အယ်နာမိခင်ဒေါ်တင်သော်မှာ အသက် ၄၀ နီးပါးရှိ မုဆိုးမတဦးဖြစ်ပြီး သားအမိနှစ်ယောက် အေးချင်းစွာ နေထိုင်သော သမီးအယ်နာအား နိုင်ငံခြားဧည့်သည်စကားပြန် လုပ်ခိုင်းထားသလို ဆွေမျိုးမကင်းသည် မိတမဲ့ ဟယ်နီအား အိမ်မှ ကားကိုအမောင်းခိုင်းပြီး ထောက်ပံ့နေရသည်။

အယ်နာနှင့်ဟယ်ရီမှာ မတိမ်ယိမ်းသော လူငယ်များ ဖြစ်ပြီး အယ်နာ၏ သွက်လက် ခေတ်ဆန်သော စကားပြော ဟယ်ရီ၏ ကျင်လည်ဖြစ်လတ်သောဧည့်ကြို ပညာကြောင့် ဖိုဖို လွှဲလွှဲပင် စားသောက်နေထိုင်ကြရလေသည်။

ခရီးပန်းလာသောကြောင့် အယ်နာသည် ယနေ့ည အဖို့ စောစွာ အိပ်ယာဝင်သော်လည်း တော်တော်နှင့် အိပ်၍ မပျော် သေး။ အတွေးများတွင် ဂျင်မီနှင့် ဂျော်တို့ မိမိကို ဖြေစွမ်းပေးလိုက် သည့် ဂုဏ်များက ပေသီနေ၏။

နားတွင် အိပ်ရှေ့ဆင်ဝင်စောက်၌ ဟယ်ရီ၏ ဂစ်တာခေါက်သံ ကြားနေရသည်။ ကပ်ရက်ဖြစ်သော မာဒီ အခန်းကား မီးညှိမ်းသွားလေပြီ။ အိပ်ပျော်နေပေရာမည်။

အယ်နာကား တကိုယ်တည်း ကုတင်ပေါ်တွင် အတွေး ယှိုင်းများ စီးနေသည်။ အတွေးမြင်ကွင်းများတွင် မေခပ်နှင့် အတူ ဂျော်ကို ပြုစုခဲ့ပုံ တချို့ ပြီးတော့ ဂျင်မီ၊ တဖက်သို့ စောင့်အိပ် ယင်း ဝင်နေသော အတွေးများကို လက်ခံနေရဆဲ အမှတ်မထင် လျော့ပြောနေသောထမီပီးလေးအတွင်း ဘယ်လက်လေး ရောက် သွားလည်း။

ကားနေသောတင်လုံးသားအိမ်ကို စမ်းမိ၏။ နောက် ပြည့်တင်းသောပေါင်တံကို ညင်သာစွာ ဆုတ်နယ်မိသည်။

တဖြေးဖြေးဝမ်းပြင် အိမ်လေးအောက် လျှောစမ်း

မိသည်။ နူးညံ့သော အမွှေးလေးတချို့ ကိုပေါင်းနေသော စောက် ခုံ နခမ်းသားများ လက်ညှိုးလေးကို အကွဲကြားလေးအတွင်း ခတ်ကြမ်းကြမ်း ပွတ်လိုက်၏။ ရွဲနေသော အရေများကြောင့် စောက် ခေါင်းတွင်းသို့ အသာလေးဝင်သွား၏။

အံလေးကို ကြိတ်ယင်း ဝိုက်မြည်းနေသော မျက်ခွံ အစုံ ကို ခြိတ်ထားမိ၏။ အတွေးတွင်ခုင်မိ၏။ တောင်တင်းသန်မှာ ဂော့ လီးကို မြင်ယောင်မိ၏။

"အို . . . ဂျင်မီရယ် . . ."

xxxxx

ဟယ်ရီသည် ကားကလေးကို ကျင်လည်စွာမောင်းနေ သည်။ ကန်တော်ကြီး တန်ပတ်လမ်းတလျှောက် ပေါ့ပါးစွာ ကားလေးပြေးနေသည်။

အယ်နာက ရန်ကုန်မြို့အကြောင်းကို သွက်လက်စွာ အင်္ဂလိပ်လိုပြောလာ၏။ အယ်နာဘေးတွင် ပြင်သစ်ပြည်မှ လာသောအကွဲတကွဲ၊ လူငယ်များဖြစ်ကြသည်။ အပိုးသားမှာ ရှိလှမှ အသက် ၂၀နှစ်ခန့်ရှိမည်။ အမိုးသမီးလေးမှာ ငယ်သေး သည်။ မျက်နှာနုလေးမှာ ဆယ်ကျော်သက် အလှကို ပေါ်လွင်နေ၏။

သို့သော် ခန္ဓာကိုယ်က အယ်နာထက်ကြီးသည်။ အ တွင်းခံဘော်လီပေါက် အပြာရောင်ပွင့်လေးဝတ်ထားရာ ထွားကျွင်း

လှသည့်နို့အုံနှစ်လုံးကို လုံးဝန်းဝီသစ္စာမြင်နေရသည်။ နို့သီး
မာမာလေးကိုပင် အင်းကျီပေါ်မှ အကိုင်းသားမြင်နေရသည်။

ဟယ်ရီ ကားမောင်းယာန်နောက်ကြည့်မှန်မှတစ်ဆင့် နို့ဦး
ကြည့်မိသည်။ မြင်သစ်သူနှင့် အယ်နာကို ယှဉ်လေ့လာနေ၏။
ရင်ညွန့်ထိတိုက်ထားသော အယ်နာ၏ အင်းကျီလေးအတွင်းရှိ
အံ့ထွက်မယောင် နို့တုံလေး မြင်သစ်သူ၏ လုံးဝန်းသော ရင်သား
များကို ကားအနည်းငယ်ဆောင့်လိုက်လျှင် အိကနဲလှုပ်ရှားသွား
သောနို့တွားကြီးများကို သဘောကျနေ၏။

ဟယ်ရီမှာ အယ်နာနှင့် ပြောကြားအလုပ်ကို အတူလုပ်
သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း ယနေ့အယ်နာအပေါ်ထားသည့်
စိတ်ချိုး တကြိမ်ပေါ်ဘူး၍ သူ့ကိုယ်သူ ဖုံးပြနေရလေသည်။

ထို့ပြင် အနေအတိုင် သွက်လက် ချက်ခြာသော်လည်း
အယ်နာအပေါ်၌ ရှိုးသားဖြူစင်စွာ ဆက်ဆံသူတယောက်
ဖြစ်သည်။ ယခုတော့ စိတ်ရှိုင်းတို့ အမှတ်မထင် ရင်တွင် ခိုင်
လာသလို။

ရန်ကုန်၏ညနေသည် အေးဖို့သော လေပြေဖြင့် တန်
ဆာဆက်နေ၏။ မြင်သစ်သူနှစ်ဦးအား ဟော်တယ်သို့ လိုက်ပို့ပြီး
အယ်နာတို့အိမ်ပြန်လာကြသည်။

အယ်နာရော ဟယ်ရီပါ အတွေးကိုယ်စီနှင့် ညိမ်သက်
နေကြသည်။

ဟယ်ရီက ဘေးထွက်ကပ်ထိုင်နေသူ အယ်နာအားမယိ
မသာ ခိုးကြည့်မိ၏။ အယ်နာက အထေးတနေရာသို့ လှမ်းကြည့်
နေသယောင်။ တကယ်တော့ တဦးနှင့်တဦး အကဲခတ်သည့်
အကြည့်များနှင့် အတွေးစများ။

xxxxx

အယ်နာသည် ဇီးကိုမှိတ်၍ ခြင်ထောင်တွင်းဝင်လိုက်
သည်။ ဧည့်ခန်းတွင်း၌ ဝိတာတီးနေသော ဟယ်ရီကို အလိုလို
ဒေါသထွက်နေ၏။ ညနေက အိမ်မပြန်မှီ အင်လျားစောင်းသို့
ခေတ္တသွားရန် ဟယ်ရီအား ပူဆာကြည့်သည်။

ဟယ်ရီက လိုက်မပို့ခြင်း အတင်းညည်းခန်း၏။ အယ်နာ
မှာ ဟယ်ရီကို ဆွဲဆောင်ခြင်စိတ်ပေါ်နေသည်။ အယ်နာမှာ ရေ
လာမြောင်းဖေးသော်လည်း ရေကစီးမလာတော့ အခက်သား။
ညှို့လိုက်သည့် ဟယ်ရီ၊ ငတုံးဟု စိတ်ထဲက ဆိုမိသည်။

တကယ်တော့ ဟယ်ရီကိုယ်နှိုက်က အ၍မဟုတ် အယ်
နာအလိုလိုက်မိပါက အကျယ်အကျယ်မငြိမ်းဘဲဝယ်ဖြစ်လာနိုင်
သည်။

အန်တီဒေါ်တင်သော် သိသွားက မခက်လား။ ဒေါ်တင်

ဝေလ်ကလည်း အရွယ်ကောင်းတုံး။ ပုစိုးမဆိုတော့ ခိုင်မိလျှင်
မိမိဘဝလေးကစစီဖြစ်သွားနိုင်သည်။

နားထဲတွင် ဟယ်ရီ ဂီတာသံကို ကြားနေရသည်။ မာမီ
အခန်းကဏ္ဍပိတ်သွားပြီ။ မာမီ အိပ်မောကျနေပေရောမည်။
မာမီကိုတော့ ဟယ်ရီက အကြောက်သား။ ဂစ်တာကို တိုးတိုးလေး
တီးခဲ့သည်။ အယ်နာက ဟယ်ရီအကြောင်း တွေးယင်ဒေါသ
ဖြစ်လာပြီး အိပ်ချင်စိတ်ပျောက်နေသည်။

မှောင်ရိပ်ကျနေသော အခန်းတွင်း၌ တယောက်တည်း
မိတ်အစဉ်လှုပ်မိနှင့် ရှော်တို့၏ ကိုယ်လုံးတီးအသွင်များ တခိုပ်
ရိပ်ပေါ်နေသည်။

ဤသို့ဖြစ်လေ ဟယ်ရီအား ဒေါပူပြီးခံပြင်းလေ။ တနေ
ကျ ငါ့အကြောင်းသိမှာပေါ့ဟယ်ရီရယ် နင်က သာသား ထုတာ
မို့လဲ . . .

တိုင်ကပ်နာရီမှ ဆယ်နှစ်ချက်ထိုးသံကြားရသည်။
သန်းခေါင်ရောက်သည်အထိ အယ်နာ အိပ်မပျော်။ ဟယ်ရီ၏
လေးတွဲတို့ညည်းသော ဂီတာသံကြားရဆဲ . . . ထို့အခိုက် မာမီ
အခန်းဘက်မှ ဇီးလုံးဖွင့်သံကြားလိုက်သည်။

ပြာလဲ့သော ဇီးရောင်အောက်မှာ အယ်နာ အခန်းဘက်
သို့ မရောက်တရောက် အယ်နာညိမ်နေလိုက်သည်။ မာမီ အခန်း
တံခါးဖွင့်သံကို တိုးတိုးလေးကြားရ၏။ နောက်ဧည့်ခန်းဆီသို့
လျှောက်သွားသော ခြေသံပါးပါးလေး။

"ဟယ်ရီ မအိပ်သေးဘူးလား . . "

တီးတိုးမေးလိုက်သော မာမီအသံကြားလိုက်၏။ အိပ်
ယာထဲမှနားစွင့်မိ၏။ ဟယ်ရီတော့ အဆူခံထိတုံးမည်။ သို့သော်
မာမီအသံမကြားရ ဟယ်ရီ၏ ဂစ်တာသံတော့ရပ်သွားသည်။
အတန်ငယ် နားစွင့်ထားမိ၏။ အဝတ်ခြင်းထိသံလိုလို တိတ်ခိုက်
သော ညရံတွင် အသံငယ်လေးများ။ အယ်နာ နဲ့နဲ့တော့
စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ မိမိနိုးမည်စိုး၍ အသံမထွက်ဘဲ အမူသာ
ရာနှင့် ဟယ်ရီအား ဆူနေပေမည်။

သေချာအောင် ထကြည့်တော့မည်။ အသံမကြား
အောင် ကုတင်ပေါ်မှဆင်းပြီး အခန်းတံခါးအိသွား၏။ ပြီးမှ
သော့ပေါက်လေးထဲချောင်းအကြည့်။

ဧည့်ခန်း၏ ဇီးရောင်အောက်တွင် မြင်ကွင်းလေးတခု။
မာမီ၏ ကိုယ်လုံးထွားထွားအိအိကို ဟယ်ရီက တင်းကြပ်စွာ

ဖက်ထားသည်။ ပြီးတော့ ဟင်္မိ၏ နှုတ်ခမ်းလွှာများအား အဝင်း
မရ စုပုံယူနေသည်။

ပုံစံက မတ်တပ်ရပ်လျက် ဟင်္မိ၏ လက်တဖက်က
ဟယ်ရီ၏ ဂွင်းကောင်းတီဇစ်အား ဆွဲဖွင့်နေသည်။ အယ်နာ မှာ
မြင်မြင်ခြင်းရင်ဖိုသွားသည်။ စိတ်ထဲတွင် ပြုံးကနဲ အံ့ဩမိ၏။
တို့ကြောင့် မြင်ကွင်းမှအသာခွာပြီး မျက်စိနှိတ်ထားမိသည်။ နှလုံး
ခုံသံကို ကြားနေရသလို တခိုက်တခါနှင့် သွေးတိုးနှုန်းမြင်လာ သည်။
အယ်နာမှာ ဆက်ကြည့်ရခိုး မကြည့်ရခိုး ဖြေဖြေလေးလျှောက်
သွားသံကြားရ၏။ ပြီးတော့ ဟင်္မိ၏ အခန်းတံခါးကို ဖြေညှင်း
စွာဖွင့်သံ ပြန်စိတ်သံ ပြီးတော့ ကုတင်ဘက်သို့ လျှောက်လာသည်။

အယ်နာသည် စိတ်လှုပ်ရှားခြင်းကြောင့် အာခေါင်တွေ
ချောက်လာသည်။ မိမိကိုယ် မိမိ မသိလိုက်မိမှာပင် တဖက်ခန်း
သို့ ဆောင်းကြည့်ရန် ခုံငယ်လေးကို ဖယုပြီး ဖြစ်နေတော့သည်။

ခုံပေါ်မှာ အသံမကြားအောင် ဖြေညှင်းစွာ ထရပ်
လိုက်သည်။ ကာထားသော ခန်းဖီးနံရံကို နှိယင်း အောက်သို့
ဖြေဖြေလေး ပုံကြည့်သည်။ ကုတင်ခေါင်းရင်းဘက်မှ အနီး ကပ်
မြင်ကွင်းလေးတခု။ အယ်နာမှာ ရင်တွင်း လှိုင်းပုတ်သလို ရင်တွေ

ပုံလာ၏။ မာမိ၏ ကုတင်ပေါ် ထိုင် ဟယ်ရီဟာ ပက်လက်ကလေး
ဟယ်ရီ ရင်ခွင်ထက်၌ ယေးတင်ယင်း ဟင်္မိက ဟယ်ရီ၏ ပါးပြင်
ကို ပွတ်သပ်ပေးနေသည်။

မာမိက ဟယ်ရီဘေးတွင် ကိုယ် တစောင်း မှောက်နေ
သည်မို့ နှစ်ဦးလုံးအား အတိုင်းသား မြင်နေရသည်။ ခေါ်တင်
သော်မှာ အသက်အားဖြင့် ၄၀ နီးနေသော်လည်း ခန္ဓာကိုယ်ကို
ဂရုစိုက်နေသူဖြစ်၍ ပုံဖျက်သေးပေ။ အရွယ်ကြီးလာ၍ အနည်း
ငယ် ပြုံးပြုံးလေးဖြစ်သော်လည်း အရပ်ကောင်းသူဖြစ်ပြီး ရင်
တွေ တင်တွေက အယ်နာထက် ဖွံ့ဖြိုးသေးသည်။

အယ်နာသည် ကုတင်ပေါ်မှ လူသားနှစ်ဦးကို မျက်
တောင် မခတ် ထေးနေရဆဲ။ ဟယ်ရီက ခေါ်တင်သော်ကို ငွေ
ပြီး ပက်လက်လှဲချလိုက်သည်။ ရှမ်းကန်ခြင်းဖြေ အလိုက်သင့်
လေး ခေါ်တင်သောနေလိုက်သည်။

မှေးမှိတ်ထားသော မျက်လုံးများ ပြူးယောင်ယောင်
နှုတ်ခမ်းပါးလေး ဟယ်ရီက တချက်နှင်းပြီး ရင်သားများကို လှမ်း
ဆွဲသည်။ ခေါ်တင်သော်က အင်းကျီ ဇစ်ကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ရာ
ဝင်းဖွေး ကြီးထွားသည့် နို့အုံနှစ်လုံး တပ်မက်စွာဖြင့် ဟယ်ရီက

နှိပ်ပေးလေးကို မြဲပုံလိုက်သည်။ ဒေါ်တင်သော် တချက်ထွန်းသွားသည်။

“အန်တီရယ် . . .” ဟယ်ရီ၏ ညည်းသံ ဒေါ်တင်သော်၏ နှိုက်မောသော အသက်ရှူသံ သဲ့သဲ့။ ဟယ်ရီ၏ လက်တဖက်ထစ်ကိုပြောလိုက်သည်။ ခဏချင်းပင် ထစ်လေးမှာ ခြေသလုံးဆင်းသွား၏။ ဝမ်းပိုက် အိမ်ကြီး၏ အောက်တွင် အမွှေးအမျှင်အားလုံးရိုက်ထားသော စောက်ပတ် ပိမ့်လေး။ ကြီးမား အိမ်ကြီးသော ပေါင်ရင်းနှစ်ခုကြားတွင် အညှိရောင် စောက်ခုံလေးမှာ ဖေါင်းဖေါင်းလေး။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမားသော်လည်း စောက်ပတ်မှာ ထင်သလို မကြီး။ အနေတော်မို့ ဟယ်ရီ တချက်ပြောလိုက်သည်။

နောက်အမွှေး မရှိသော စောက်ပတ်အိမ်ကြီးလေးအား တချက်နှင်းပြီး ဘောင်းဘီကို လျှော့ချ ခွတ်လိုက်သည်။ ဟယ်ရီ၏ အောက်ပိုင်းကို မြင်လိုက်သည်နှင့် ချောင်းကြည့်နေသော အယ်နာမှာ အသက်ရှူ မှားသွားသည်။ အယ်နာ ကွေ့ဘူးသမ္မူ ထဲ ဟယ်ရီလီးက စုပါစတားဘဲ။

ဟယ်ရီက ဒေါ်တင်သော်၏ နို့တလုံးကို ချေနယ်ကာ စားယင်း လက်တဖက်က ပေါင်ကြားတွင် မြှုပ်နေသော စောက်

ပတ်အကွဲကြောင်းလေးကို လက်ဖြင့် ပွတ်နေ၏။ တချက် တချက် အစေ့လေးကို သွားထိသောကြောင့် ဒေါ်တင်သော်မျှော ပေါင်ကြီး မျစ်လုံး ဘေးကားထုတ်ဖမ်းမိသည်။

ဟယ်ရီ၏ အကိုင်အတွယ်ကို ညှိခံယင်း ဒေါ်တင်သော်က ဟယ်ရီ လီးမွှေးထူထူများအား ပွတ်ကစားပိ၏။ ထို့နောက် ပြူးမွှေးပြီး ထိပ်ဖူးနီနီပွင့်နေသော လီးအား အားမလိုအား မရညစ်နေမိသည်။

ဟယ်ရီက ဒေါ်တင်သော်၏ ပေါင်တလုံးအား သူ့ခါးပေါ် ကားတင်ပေးပြီး အောက်သို့ အနည်းငယ် လျှော့ချလိုက်ရာ လီးမှာ စောက်ပတ်နားတွင်ရစ်ပဲ ဖြစ်လာသည်။ ဟယ်ရီ၏ လက်တဖက်က ပေါင်ကြားမှ စောက်ပတ်ကို လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ် ဖိ၍ ညှစ်ဖြုတ်သည်။ အကွဲကြောင်း နီနီပြပိုက် ရှင်းရှင်းကြီးမြင်နေရသည်။

အမွှေးမရှိသောကြောင့် ထိပ်နားမှ စောက်စေ့လေးကို ဝေါက်တောက် တောင်မာနေသည်ကိုတွေ့ရသည်။

ဟယ်ရီက အကွဲကြောင်းတောက်နားရှိ စောက်ခေါင်း

ကျွန်းလေးသို့ ဝင်ရုံမျှ တော့ပြီး ဆတ်ကနဲ တောင်လိုက်ရာ စောက်
ပတ် နှခမ်းသားများ အလိုက်သင့် အတွင်း ရှုံ့ဝင်သွား၏။
အယ်နာမှာ မသွင်းသေးဘဲ တော့ထားသော ဟယ်ရီ လီးကြီးအား
ကြည့် လင်း ခံချင်စိတ်ကို ထိန်းမနေအောင် ဖြစ်ပြီး အံ့ကြိတ်ယင်း
ငိမ် အဖုတ်ကို ထမီပေါ်မှ နှာနှာလေး ဆုတ်နယ်မိလေသည်။
အယ်နာ၏ ထမီလေးမှာ အရေကြည်များစိန်လျက် ..

“ဟယ်ရီရယ် အထဲထိ သွင်းလေကွယ်” ဒေါ်တင်သော်
က ညှသံလေးတချက် ဟယ်ရီက စောက်ပတ် နှခမ်းသားများ
ပြုပြီး ဖြေးဖြေးခြင်း သွင်းလိုက်ရာ ယောက်ျား လက်တဆုတ်နီရုံ
သာ ရှိသော လီးတုတ်တုတ်မှာ ပေါင်းဒိဒိနေသော စောက်ပတ်
နှင့် မမျှအောင် ဖြစ်နေသည်။

“မင်းနဲ့ အန်တီ လင်မယားနော် ..”

“ဒါပေါ့ .. အန်တီရယ် ..”

“အခု ဘာလုပ်နေကြတာလကွယ် ..” တိုးညှင်းသော
စကားစုများ ဟယ်ရီ၏ တုံ့ရုံသော လေသံလေး။

“လိုးနေတာ အန်တီ အန်တီစောက်ပတ်ထဲ လီးသွင်း
တာ ..”

“တချက်ထဲသာ အဆုံးသွင်းပါလားကွယ် ..”

ဟယ်ရီကား အားတချက်ယူ၍ ဆောင့်သွင်းလိုက်ရာ
ဒေါ်တင်သော်မှာ ခါးကော့သွားပြီး ဟယ်ရီ၏ လက်မောင်း အား
တင်းကြပ်စွာ ဆုတ်ကိုင်အား ယူလိုက်၏။

ယိပ်ဖျားပေါ်လူ နီးနီး ထုတ်ပြီး အဆုံးသိပြစ်သွင်းလိုက်
နှင့် ဝါးချက်မျှ ဆောင့်လိုက်ရာ ဒေါ်တင်သော်မှ မခံစားရသည်
မှာ ဝါးနှစ်ခန့်ရှိပြီဖြစ်သော လီးကို အဝမ်းမရ ကျွတ်သွားမည်
စိုးသကဲ့သို့ စောက်ပတ် နှခမ်းသားများနှင့် စုပ်ယူထားလိုက်
တော့၏။

တဖြေးဖြေးပုံစံပြောင်းသွားကာ ဟယ်ရီမှာ ဒေါ်ဟင်
သော်၏ ပေါင်ကြားတွင် ထိုင်ရက်ဖြစ်နေ၏။ ဒေါ်တင်သော် မှာ
ဇူးကောက်ကွေးကို လက်နှင့် ဆွဲချိတ်ပြီး ပေါင်နှစ်လုံးကို မျင်သို့
ဆွဲကပ်လိုက်၏။ ဟယ်ရီက ဒေါ်တင်သော်၏ ခါးကို ဆွဲကာ ခတ်
သွက်သွက် ဆောင့်နေမိ၏။ တွဲကျနေသော ငွေ့ညများက ဒေါ်ဟင်
သော်၏ ဖင်သို့ ရိုက်သံ တဖြတ်ဖြတ်ကို အယ်နာ အတိုင်းသား
ကြားနေရသည်။ ဟယ်ရီ၏ လီးကြီးဝင်ထွက်နေပုံကို ရှင်းရှင်း
ကြီး မြင်ရလေ အယ်နာမှာ အခုပင် ပြေးခံချင်စိတ်ပေါက်လေ
ဖြစ်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ထမီကို အောက်မှ လှန်ပြီးစောက်မိလေး

အား လက်ညှိုး လက်မညှပ်ပြီး ပွတ်ခြေယံင် အာသာပြေနေရ သည်။

ဟယ်ရီမှာ တဖြေဖြေမြန်လာပြီး အားမလို အားမရ ဖြစ်ကာ ခေါ်တင်သော် အပေါ်သို့ မှောက်ချပြီး အာသာ ပြင်းစွာ ဖြင့် နှုတ်ခင်းချင်း စုပ်နေ၏။ ခေါ်တင်သော်က ဟယ်ရီ ခါးအား ဝိဝိ ခြေနှစ်ချောင်းနှင့် လိမ်ပြီး ကျောက်ကို ဖြစ်ညစ်ထားသည်။ ဆောင့်ချက်များ သွက်လာသည်ကို အယ်နာ မြင်နေရသည်။ ဟယ်ရီက သန်မာစွာ အဆက်မပြတ်ဆောင့်နှိပ်သလို ခေါ်တင် သော်ကလည်း ကော့၍ ဖေးယင်း အဖေးအယူတဲ့နေကြသည်။ ကြမ်းချင်တိုင်းကြမ်းနေပုံကို ကြည့်ယင်း အယ်နာမှာ မနေတတ်အောင် ဖြစ်နေတော့သည်။ ဟယ်ရီမှာ ကော့၍ ဆောင့်ယင်း ပြန်ပြန်လာကာ ခေါ်တင်သော်၏ ခြေနှစ်လုံးအား တဖက်စီ ဆွဲယင်း ပြီးသွားလေရာ စောက်ခုံပေါ်သို့ အားရပါးရ ဝိချောင်း ညှိပ်ကျသွားသည်။

အယ်နာမှာ ရိပ်ဝသော နှစ်လုံးသားများ တဖြတ်ဖြတ် ခုံယင်း ကုတင်ဘိသို့ ပြန်လှဲနေလိုက်၏။ အားရပါးရ ပြီးသွားသော ဟယ်ရီ၏ ဆောင့်ပုံများ အတိုင်းသား ပြန်ပြင်ယင်း ဝိဝိ ကကွဲကြောင်းတလျှောက် လက်ခလယ်ဖြင့် ခတ်သွက်သွက်ကြီး

ပွတ်ပေးနေမိ၏။

အယ်နာမှာ စိတ်များလာရာ အခေါင်းတဲသို့ လက်နှစ် ချောင်းပူးသွင်းပြီး ထိုးထဲ မွေနေမိ၏။ သို့သော် လက်ချောင်း များ ကား တိုပြီး သေးသောကြောင့် အားမရနိုင်အောင်ဖြစ်မိ၏။

ထို့နောက် ဖော်ကနဲ သတိရကာ ကုတင်ဘေးရှိ အလှ ပြင်ခုံပေါ်မှ ပစ္စည်းတခုကို စမ်းယူလိုက်သည်။ ထိုပစ္စည်းမှာ နိုင် ငံခြားနည်သည် တဦးတံမှလက်ဆောင်ရထားသော ပေါင်ဒါဗူး လေးဖြစ်၏။ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ကျည်ဆံတခုနှင့် တူပြီး ပလတ်စတစ် အပျော့စားဖြင့် ပြုလုပ်ထား၍ အဆင်သင့်ဖြစ်နေသည်။ အယ် နာ က ထိမ်းအားကို သေသေချာချာပိတ်၍ ထမိကို အပေါ် လှန်တင်လိုက်၏။ ပြီးမှ အရှေ့နေသော စောက်ခေါင်းဝသို့ ပေါင်ဒါဗူးလေးကို တွေ့ပြီးဖြေဖြေသွင်းကြည့်ရာ နဲနဲကြပ်၍ ပေါင်နှစ်လုံးကို ရပ်ပတ်ပေါ် ကွေးတင်ပြီး ကားထားလိုက်သည်။

ထိုအခါမှ ဝင်လှဝင်ခပ်ဖြစ်သွားရာ အယ်နာက လက် တဖက်ဖြင့် စောက်ပတ် နခမ်းသားများကို ဖြယ်ယင်း ပေါင်ဒါ ဗူးကို လက်ဖြင့် ဆုတ်ပြီး သွင်းနေမိသည်။ ပေါင်ဒါဗူးမှာ အရှေ့စား ဖြစ်၍ အဆုံးထိ မသွင်းနိုင်ဘဲ သားစိမ်းလာထောက်၍ ကောင့် ကနဲဖြစ်ကာ ထုတ်ချည် သွင်းချည်လုပ်ယင်း ဟယ်ရီ၏ လီးအ

မှတ်ကြည့် ဆောင်ပေးနေသည်။

ခံနိုင်နေသော အရေတို့ကြောင့် ပေါင်ဒါနုမှာ စေးစေး ပိုင်ပိုင်ပင်ပင် စောက်ပတ်လေး အတွင်းဝင်ထွက်နေ၏။ စောက် ခေါင်းအတွင်း ပြည့်ကြပ်နေသော အရသာကို ခံစားယင်း ခတ် ပြန်ပြန် ဆက်တိုက်ဆောင်နေရာ အယ်နာမှာ မနေနိုင်လောက် အောင် ကောင်းလာပြီး အားပေးတရ ဆုတ်ယင်း မောင်းထောင်း သလိုဖြစ်သွားရာ အချက် ၂၀ ခန့် ဆောင်ပြီး ပြီးသွားသော ကြောင့် ပေါင်ဒါနုကို မထုတ်သေးဘဲ ထားယင်း အမော ဖြေနေ ရသည်။

"ဟယ်ရီရယ် . . . ငါနဲ့ မင်း တချိန်မှာ တွေ့သေးတာ ပေါ့ . . ."ဟု စိတ်မှ ကြိမ်းမောင်းယင်း အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

ကကယ်တော့ မေခင်တို့ကဲ့သို့ အယ်နာ အလယ်သွား နေနိုင် ခေါ်တင်သော်နှင့် ဟယ်ရီတို့ ရင်းနှီး နယ်တွဲသွားသည် ကို အယ်နာကယောက် မသိသေးပေ။

xxxxx

ပြီးပါပြီ။